

חחונה יהודית כדת משה וישראל, נערכה באחרונה בעיר בירובידז'אן אלק בירת ה"חבל היהודי האוטונומי" בברית המועצות.

בירובידז'אן שהוכרזה לפני 58 שנה (1930) כ"איזור יהודי אוטונומי" הקים בשנת 1947 בית כנסת גדול בעיר, שנשרף בשנת 1956, בשעת דליקה שפרצה בבית החרושת הסמוך, למרות המגבית לגיוס הסכום הדרוש לבנות בית כנסת חדש, לא הוקם אחר במקומו, כתחליף נמצא בסמטה צדדית רחוב צאפאייב 9 צריף מעץ שמש כ"מנין" שבו התפללו הזקנים היחידים בצריף שני חדרים אחד קיצי המכיל מ-70 מקומות ישיבה עד 100, והחדר השני החורפי-20-30 מקומות. בבירובידז'אן אין כל סימנים של חיים דתיים יהודיים, הנישואין בין יהודים ונשואי התערובת נערכים במשרד הממשלתי בשם "זאגס" ככל הנשואין בברית המועצות. והנה החליטו שני צעירים יהודים, הפקידה אינה שליפר והאדריכל זיאצסלב שטיינברג, תושבי בירובידז'אן ~~שחלתו~~ לבוא בברית הנשואין בבית כנסת וכדת משה וישראל... על כך מוסר בטאון החבל "ביראבידז'אנער שטערן" - המוסיף כי שני הצעירים קבלו את ההחלטה לא מפני שהם "חזרו בתשובה" והחלו להאמין באלקים ובתורתו, אלא משום שראו בטלויזיה טקסי נשואין של צעירים נוצרים שערכו בכנסיה הנוצרית, וזאת כדי לכבד את את המנהגים הקדמונים של העם הרוסי, ושני הצעירים היהודים הלכו בעקבותיהם ובקשו להחתן בבית כנסת בטקס דתי,

הכלה הופיעה בשמלה צחורה כשלב והחתן ~~במלבוש~~ בחליפה שחורה חגיגית. לפי מנהג היהודים הם באו מלויים בידי שני שושבינים ~~אמא/אבא/אמא/אבא~~ שהחזיקו בידיהם נרות דלקים, את החתן העמידו מתחת לחופה ולאחר מכן הביאו את הכלה וערכו עמה שלשה סיבובים מסביב לחתן, שלפי העתון, הסיבובים מסמלים את החיים המשותפים שיהיו ארוכים ומאושרים. הרב אליהו ספקטור ערך את טקס הדתי כדת משה וישראל, החתן שבר כוס (זכר לחורבן הבית) ושניהם החתן והכלה טעמו מן ~~ההיין~~ המריר והחריף של כוס הברכה, שלדעת הבטאון, זה סמל כי לא תמיד החיים הם קלים לפעמים יש גם לסבול בחיים ואת זה יש לעשות במשותף... הטקס הדתי נגמר בהקראת ה"כתובה" ובברכת "מזל טוב".

לאחר הטקס הדתי נערכה גם "סעודת מצווה" כדת וכדין, אכלו "געפילטע פיש" ומאכלים יהודיים אחרים, התזמורת ניגנה שירים יהודיים ורוסיים, ואצל ההורים נלגו דמעות גיל מעיניהם...

סופר ה"בירובידז'אנער שטערן" שהיה נוכח בחחונה יהודית זו, כותב כי דעתו היא שאדם צריך להיות כן-חורין ולא משועבד, כי יש לו הרשות המליאה לחזור לשרשים ולמנהגים הקדמונים של ~~עמו~~ העורין, ואין מה להתבייש ולפחד מלעשות זאת כי מה שאדם רוצה להיות הוא להיות מאושר, והאשר הוא בזה שיש לאהב ולהוקיר את תולדות עמו ולכבד את המנהגים הקדמונים של עמו וארצו...

הנה ספרים וכלי תורה וקבלה

ranaz.co.il

אני ורעייתי אילן ורבינו

בית הוראה קהילת קרית יואל